

Decyzja Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 3 listopada 2005 r., nr GI-DEC-DS-359/05, odmawiająca uwzględnienia wniosku Skarżącego, który zarzucił, że pełnomocnik reprezentujący Spółkę w postępowaniu toczącym się pomiędzy nim a Spółką przed Sądem Okręgowym udostępnił jego dane osobowe o stanie zdrowia, zawarte w opinii biegłego sądowego, lekarzowi medycyny (chirurgowi). W trakcie wyjaśniania stanu faktycznego sprawy Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił, że w toku postępowania dowodowego prowadzonego przez Sąd Okręgowy Sąd ten wydał postanowienie w przedmiocie dopuszczenia dowodu z opinii biegłych lekarzy z zakresu medycyny sądowej oraz z zakresu neurotraumatologii. Taka opinia została sporządzona i przedstawiona Spółce celem ustosunkowania się do niej. Natomiast pełnomocnik spółki przedstawił tę opinię, do konsultacji, lekarzowi medycyny (chirurgowi).

Warszawa, dnia 3 listopada 2005 r.

GI-DEC-DS-359/05

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), w zw. z art. 12 pkt 2 i art. 22, art. 18 ust. 1 *a contrario*, w związku z art. 27 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie udostępnienia przez radcę prawnego X – pełnomocnika Sp. z o. o. 1 z siedzibą (...), danych osobowych Pana Y zam. (...), osobie nieupoważnionej,

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Do Biura GIODO wpłynęło pismo Pana Y, zam. (...), zwanego dalej Skarżącym, w sprawie przetwarzania jego danych osobowych o stanie zdrowia zawartych w opinii biegłego sporządzonej w toku postępowania toczącego się przed Sądem Okręgowym (...), przez radcę prawnego X – pełnomocnika Sp. z o. o. 1, z siedzibą (...), zwanej dalej również Spółką. W szczególności, Skarżący podniósł, iż Pan X działając jako pełnomocnik Sp. z o. o. 1 w

postępowaniu przed Sądem Okręgowym (...) udostępnił jego dane osobowe zawarte w opinii biegłego sądowego, lekarzowi medycyny, chirurgowi – Panu A.

W toku przeprowadzonego postępowania w niniejszej sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił, że:

- 1) Skarżący wytoczył przeciwko Spółce powództwo o zapłatę odszkodowania i zadośćuczynienie za odniesiony przez niego uszczerbek na zdrowiu spowodowany w ocenie Skarżącego upadkiem wywołanym zaniedbaniem zarządcy nieruchomości - tj. Sp. z o. o. 1. - w zakresie zachowania porządku i czystości na klatce schodowej przy ul. (...).
- 2) Przedmiotowa sprawa zawisła przed Sądem Okręgowym (...) w grudniu 2003 r. i na dzień 27 lipca 2005 r. znajdowała się na etapie postępowania rozpoznawczego w pierwszej instancji, tj. w trakcie postępowania dowodowego mającego wyjaśnić stan faktyczny sprawy.
- 3) W toku postępowania dowodowego Sąd Okręgowy wydał postanowienie w przedmiocie dopuszczenia dowodu z opinii biegłych lekarzy z zakresu medycyny sądowej oraz z zakresu neurotraumatologii. Opinia biegłych została sporządzona na okoliczność oceny aktualnego stanu zdrowia powoda, doznanego przez niego uszczerbku na zdrowiu oraz rokowań co do jego stanu zdrowia na przyszłość.
- 4) Sąd Okręgowy przekazał przedmiotową opinię stronie pozwanej (Spółce) celem ustosunkowania się do niej w terminie 7 dni.
- 5) Pełnomocnik Spółki udostępnił następnie tą opinię lekarzowi Panu A przy czym, jak pełnomocnik poinformował Generalnego Inspektora, zapoznanie ww. lekarza z przedmiotową opinią przebiegało w sposób wykluczający możliwość poznania danych osobowych pacjenta, tj. Skarżącego. Dane te zostały bowiem „w sposób mechaniczny usunięte, w sposób, który uniemożliwiał ich rejestrację”.

Po zapoznaniu się z całością materiału dowodowego zebranego w sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych, stwierdził co następuje:

W ocenie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych, kwestionowane przez Skarżącego działanie pełnomocnika Spółki znajdowało uzasadnienie w przepisach prawa gwarantujących stronom postępowania sądowego ochronę w toku procesu swoich praw a w związku z tym również w przepisach ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwanej dalej ustawą. Ustawodawca zdecydował bowiem, iż przetwarzanie danych osobowych – m.in. ich

zbieranie, utrwalanie, przechowywanie, opracowywanie, udostępnianie (art. 7 pkt 2 ustawy) - tzw. „szczególnie chronionych” w tym o stanie zdrowia, jest m.in. dopuszczalne w sytuacji, gdy przetwarzanie tego rodzaju danych jest niezbędne do dochodzenia praw przed sądem (art. 27 ust. 2 pkt 5 ustawy). Powyższy przepis umożliwia stronom postępowania sądowego przetwarzanie tej kategorii danych, pozyskanych na podstawie stosownych przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296 z późn. zm.), zwanej dalej K.p.c., z akt sądowych, w celu ogólnie pojętego dochodzenia praw, a co za tym idzie pozwala na wykorzystanie przedmiotowych danych, bez zgody osoby, której dane dotyczą, dla wszelkich dopuszczalnych prawem czynności zmierzających do osiągnięcia tego celu. W „Komentarzu do ustawy o ochronie danych osobowych” (J. Barta, R. Markiewicz. Zakamycze 2001, str. 477 - 478) wskazuje się: „ochrona danych osobowych, w tym też powołanie się na zakaz przetwarzania danych wrażliwych z art. 27 ust. 1, nie może być przeszkodą utrudniającą prawidłowe rozstrzygnięcie sprawy przez sąd. (...) W sposób szeroki rozumieć należy zwrot ‘dochodzenie praw’ przed sądem. Odnieść go należy do działań wszystkich stron procesowych; chodzi tu zarówno o występowanie z roszczeniami, z oskarżeniem, jak i o obronę praw. (...) W świetle art. 27 ust. 2 pkt 5 uprawnionym do przetwarzania danych osobowych jest zarówno organ sądowy, jak i strona występująca w postępowaniu lub jej pełnomocnik (adwokat). (...) omawiane uprawnienie dotyczy danych osobowych wszystkich osób, o ile jest to niezbędne dla dochodzenia praw; oznacza to, że na przykład pełnomocnik powoda może być na podstawie tego przepisu uprawniony do przetwarzania danych osobowych pozwanego”. Zadaniem pełnomocnika strony procesowej jest prowadzenie działalności zmierzającej do uzyskania dla tej strony najkorzystniejszego rozstrzygnięcia w postępowaniu sądowym, przy wykorzystaniu wszystkich dostępnych i prawem przewidzianych środków.

W przedmiotowej sprawie Sąd Okręgowy (...) dopuścił w dowód z opinii biegłego specjalisty z zakresu medycyny sądowej oraz z zakresu neurotraumatologii, uznał tym samym, iż w sprawie tej niezbędne jest uzyskanie wiadomości specjalnych. Jest oczywiste, że dopuszczenie dowodu z opinii biegłego, może być korzystne dla jednej ze stron, niekorzystne natomiast dla strony przeciwnej. W tym wypadku, aby nie naruszyć zasady równości stron, a przede wszystkim zasady kontradiktoryjności sąd musi umożliwić stronom wypowiedzenie się co do przedmiotowego dowodu. Warto również podkreślić, iż w literaturze przedmiotu wskazuje się, że „biegli formułują swoje sądy dopiero w procesie, na podstawie zebranych faktów oraz dowodów i przekazują je sądowi. Są więc oni pomocnikami sędziego w ustaleniu lub ocenie okoliczności sprawy. Opinia biegłego może być przedmiotem krytyki stron, które

mogą zwalczać je wszystkimi dostępnymi środkami dowodowymi, jak również żądać powołania innego biegłego (podkreślenie Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych). (...) Bezkrytyczne przyjęcie opinii biegłego bowiem prowadziłoby do możliwości rozstrzygnięcia sprawy przez biegłego, a nie przez sąd orzekający (Ereciński Tadeusz, Gudowski Jacek, Jędrzejewska Maria *Komentarz do kodeksu postępowania cywilnego. Część pierwsza. Postępowanie rozpoznawcze* Warszawa 2004 Wydawnictwo Prawnicze LexisNexis wydanie V zmienione ss. 1600, por. m.in. J. Sehn: *Dowód z opinii biegłych w postępowaniu sądowym*, NP 1956, nr 3).

Przenosząc powyższe uwagi na grunt niniejszej sprawy, należy podkreślić, iż jest rzeczą oczywistą, że w sytuacji, gdy pełnomocnikowi Spółki (pozwanej) dostarczona została przez Sąd opinia biegłego z zakresu wiedzy specjalistycznej - neurotraumatologii, jedyną drogą umożliwiającą stronie (Spółce) ustosunkowanie się do tej opinii przez Sądem było uprzednie skonsultowanie treści tej opinii z osobą posiadającą w tym zakresie również specjalistyczną wiedzę. Bowiem tylko wówczas strona ta (Spółka) miała możliwości rzeczywistej oceny wniosków zawartych w przedmiotowej opinii biegłego, jak również możliwość ewentualnego zgłoszenia umotywowanego wniosku o powołanie innego biegłego w sprawie. Powyższe jest o tyle istotne, że w orzecznictwie Sądu Najwyższego prezentowane jest stanowisko, że potrzeba powołania innego biegłego powinna wynikać z okoliczności sprawy, a nie z samego niezadowolenia strony z dotychczas złożonej opinii (wyrok Sądu Najwyższego - Izba Administracyjna, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 4 sierpnia 1999 r. I PKN 20/99 OSNAPiUS 2000/22 poz. 807). W sposób wyraźny powyższy pogląd Sąd Najwyższy zaprezentował w uzasadnieniu do wyroku Sądu Najwyższego z dnia 10 stycznia 2002 r. gdzie S.N. podkreślił, iż „specyfika dowodu z opinii biegłego polega m.in. na tym, że jeżeli taki dowód już został przez sąd dopuszczony, to stosownie do treści art. 286 Kpc, opinii dodatkowego biegłego można żądać jedynie „w razie potrzeby”. Potrzeba taka nie może być jedynie wynikiem niezadowolenia strony z niekorzystnego dla niej wydzwieku konkluzji opinii, lecz być następstwem umotywowanej krytyki dotychczasowej opinii. W przeciwnym bowiem razie sąd byłby zobligowany do uwzględniania kolejnych wniosków strony dopóty, dopóki nie złożona zostałaby opinia w pełni ją zadawalająca, co jest niedopuszczalne” (wyrok Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z dnia 10 stycznia 2002 r. II CKN 639/99).

Z tych wszystkich względów, w ocenie Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych udostępnienie przez pełnomocnika Spółki opinii biegłego specjalisty zawierającej informacje o stanie zdrowia Skarżącego lekarzowi Panu A, celem merytorycznego

ustosunkowania się do tej opinii podczas procesu, stosownie do art. 27 ust. 2 pkt 5 ustawy, nie stanowi naruszenia przepisów ustawy o ochronie danych osobowych. Warto również podkreślić, iż stanowisko Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych w powyższym przedmiocie potwierdzenie znalazło w orzecznictwie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego. W wyroku z dnia 5 sierpnia 2005 r. WSA w Warszawie wskazał bowiem, iż „oskarżony o spowodowanie wypadku drogowego oraz jego adwokat mogli przekazać profesorowi Akademii Medycznej dane o stanie zdrowia pokrzywdzonego do sporządzenia opinii lekarskiej” (wyrok z dnia 5 sierpnia 2005 r. Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie brak daty II SA/Wa 564/2005Rzeczpospolita 2005/189 str. C1).

W złożonej skardze Pan Y wniósł również o ewentualne przesłuchanie przez Generalnego Inspektora ww. lekarza na okoliczność celu, treści, zakresu, sposobu jak i czasu, w którym jego dane osobowe zostały udostępnione Panu A. W ocenie Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych w przedmiotowej sprawie fakt udostępniania przez pełnomocnika Spółki opinii biegłego sądowego - lekarzowi Panu A jest bezsporny. Natomiast działanie to – jak zostało to wskazane powyżej – nie naruszyło przepisów ustawy. Dlatego też przeprowadzenie dowodu z przesłuchania lekarza Pana A na okoliczność celu, treści, zakresu, sposobu i czasu w którym dane zawarte w opinii zostały mu udostępnione, jest w ocenie Generalnego Inspektora niecelowe. Zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy jest również wystarczający dla prawidłowego zakończenia postępowania.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak we wstępie.

Decyzja jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych oraz art. 129 § 1 i 2 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego, strona niezadowolona z niniejszej decyzji może zwrócić się do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa) z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.